

רע"פ 26561/01/22 - חנאן חמודה נגד מדינת ישראל

רע"פ 26561-01-22

בית המשפט המחוזי ירושלים

24 ינואר 2022

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: חנאן חמודה

המבקשת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית-המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט אליעד וינשל) מיום 3.1.2022 בתיק תו"ב 61857-08-16, לפיה נדחתה בקשת המבקשת לדחיית ביצוע צו הריסה.

ההליכים בבית-משפט קמא

1. בתאריך 25.5.2017 הורשעה המבקשת, על פי הודאתה, בביצוע עבודות בנייה ללא היתר, עבירה לפי סעיפים 145(א) ו-204(א) לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965 (להלן: **החוק**), בגין בניית מבנה בן ארבע קומות בשטח כולל של 420 מ"ר, באבו טור בירושלים. בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, נגזר על המבקשת ביום 7.11.2019 תשלום קנס וחתימה על התחייבות, וניתן צו להתאמת הבנייה להיתרי בנייה החלים באזור, לרבות בדרך של הריסה. נקבע כי צו ההריסה יכנס לתוקף ביום 7.11.2020.

2. מאז פגה הארכה שניתנה לביצוע צו ההריסה, הוגשו מספר בקשות לדחייתו, והללו נדחו, בהיעדר תכנית מכוחה ניתן לקבל היתר בנייה.

3. הבקשה האחרונה הוגשה ביום 3.1.2022, וצורף לה מכתב של האדריכל מחמד אבו גנאם, לפיו נפתח תיק לשינוי תב"ע ו"בתאריך 30.10.2021 החליטה הועדה המחוזית לתכנון ובניה להפקיד את התכנית בתנאים".

4. המשיבה בתגובתה התנגדה למתן ארכה לביצוע צו ההריסה, בציינה, בין היתר, כי "נראה כי, הבינוי נשוא הצו אינו תואם לתכניות החלות על המקרקעין ובית המשפט הנכבד נעדר סמכות לעכב את ביצוע הצו". כן צוין כי לא היתה התקדמות בהליכי ההיתר וכי ההיתר אינו מצוי בהישג יד, לפיכך "בית המשפט מתבקש לדחות את הבקשה הן על הסף והן לגופה ולהטיל על המבקש הוצאות משפט כדין".

עמוד 1

5. בהחלטתו מושא הערעור דחה בית-משפט קמא את הבקשה על הסף, בקבעו כדלהלן:

"מתצהיר איש מקצוע שוב עולה כי לשם הכשרת הבניה נדרשת הכשרת תכנית. המבקש מופנה להחלטות קודמות מיום 31.10.20, 19.8.21, 27.8.21, בכולן צוין כי נוכח האמור בסעיף 254ט לחוק התכנון והבניה אין בית המשפט מוסמך ליתן ארכה בהיעדרה של תכנית מכוחה ניתן להוציא היתר בניה ללא אישורה של תכנית נוספת. במצב דברים זה היה מקום להשית הוצאות על הגשת בקשת סרק. לפני משורת הדין לא אעשה זאת, אולם ככל שיגיש המבקש בקשה נוספת בנסיבות אלו, אשקול פסיקת הוצאות משמעותיות".

טענות המבקשת

6. ב"כ המבקשת טוען כי טעה בית-משפט קמא בקבעו שהוא נעדר סמכות לדון בבקשה להארכת מועד.
7. עוד נטען כי בכתב האישום לא צוין שהבניה היא בניגוד לתכנית, ודי בכך כדי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול החלטת בית-משפט קמא.
8. נטען עוד כי תיקון 116 לחוק אינו חל בעניינה של המבקשת, מאחר שזו הורשעה על פי נוסח החוק כפי שהיה לפני התיקון.
9. בנוסף נטען כי קיימת תכנית שהוחלט על הפקדתה, ודי בכך כדי לאפשר למבקשת להגיש בקשת ארכה ולדון בה לגופה.

דין והכרעה

10. דין הבקשה להידחות.
11. ראשית, טענותיה של המבקשת כבר נדונו בעבר והוכרעו בהחלטת כב' השופטת חנה מרים לומפ ביום 27.12.2020 בתיק רע"פ 1773-12-20. בהחלטה זו נקבע כי תיקון 116 לחוק חל בעניינה של המבקשת; כי בית-משפט קמא לא שגה עת קבע שאין הוא רשאי להיעתר לבקשה בהיעדר תכנית שמכוחה ניתן להנפיק היתר בניה; וכי ההיתר אינו "בהישג יד" ולפיכך לא היה מקום לקבל את הבקשה גם לפי הדין הקודם.

מאז החלטה זו לא השתנה דבר, ולפיכך, מדובר בבקשת סרק שדינה להידחות.

12. שנית, בהתאם להוראות תיקון 116 לחוק, לא ניתן עוד להאריך את ביצוע צו ההריסה שניתן בעניינה של המבקשת, גם אילו הייתה תכנית מכוחה ניתן להוציא היתר בנייה, מה שאין כן בענייננו:

סעיף 254ד לחוק, שעניינו מועד ביצוע צו הריסה שניתן במסגרת גזר דין, קובע כדלהלן: "צו שנתן בית המשפט לפי סעיף 254ב יבוצע על ידי המורשע בתוך 30 ימים מיום שניתן הצו, ואולם רשאי בית המשפט, אם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו, לדחות את מועד ביצוע הצו, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שמועד ביצוע הצו לא יידחה ביותר משנה מיום שניתן".

סעיף 254ט לחוק, שנוגע לעיכוב ביצוע צו סופי, קובע:

"254ט.ד (1) בית המשפט לא יעכב ביצוע צו בבקשה שהוגשה לפי סעיף זה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ואם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; (2) נוסף על האמור בפסקה (1), בית המשפט לא יעכב את ביצועו של צו הריסה שניתן לפי סעיפים 217, 221, 235, 237, 239 או 254ב אם העבודה האסורה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין או אם מצא כי העבודה שלגביה ניתן הצו נמשכה, לאחר שהומצא הצו; לעניין זה, "תכנית" - תכנית שניתן להוציא מכוחה היתר בנייה בלא צורך באישורה של תכנית נוספת.

(ה) תקופת עיכוב הביצוע בהחלטה לפי סעיף קטן (ד) לא תעלה על שישה חודשים.

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה), הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע הצו לתקופה פחותה משישה חודשים, רשאי הוא, לבקשת מגיש הבקשה לעיכוב ביצוע, להאריך את תקופת עיכוב הביצוע לתקופות נוספות, ובלבד שהתקיימו התנאים המנויים בסעיף קטן (ד) ושתקופת עיכוב הביצוע לפי סעיף קטן (ד) ולפי סעיף קטן זה לא תעלה על שישה חודשים במצטבר.

(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ה) ו-(ו), רשאי בית המשפט בנסיבות חריגות ויוצאות דופן ומטעמים מיוחדים שיירשמו, לעכב ביצוע צו, כאמור בסעיף קטן זה, לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים".

13. מן האמור לעיל עולה כי בהתאם לסעיף 254ד לחוק, בית המשפט רשאי ליתן אורכה של שנה לביצוע צו הריסה ממועד גזר הדין; לאחר מכן, ככל שמתקיימים התנאים הקבועים בחוק, בהתאם לסעיף 254ט לחוק רשאי בית המשפט להאריך את המועד בשישה חודשים נוספים; ולאחר מכן, "בנסיבות חריגות ויוצאות דופן", רשאי בית המשפט להאריך את המועד לכל היותר בשישה חודשים נוספים.

סך כל התקופה לא יעלה על שנתיים ממועד מתן גזר הדין.

14. בענייננו, גזר הדין ניתן ביום 7.11.2019, ובאותו מועד האריך בית המשפט את התקופה לביצוע צו ההריסה בשנה, עד ליום 7.11.2020. לאחר מכן, אילו הייתה תכנית שמכוחה ניתן להוציא היתר בנייה בלא צורך באישורה של תכנית נוספת, מה שכאמור לא מתקיים בעניינה של המבקשת, רשאי היה בית המשפט להאריך את התקופה פעמיים, כל אחת למשך שישה חודשים לכל היותר, ואף זאת רק בנסיבות

חריגות ומטעמים מיוחדים שירשמו, כך שהארכות היו אמורות להסתיים ביום 7.11.2021. משחלפו שנתיים מאז ניתן צו ההריסה - בית המשפט אינו מוסמך לדחות את המועד לביצוע צו ההריסה.

15. אשר על כן, משלא נפלה טעות בהחלטת בית-משפט קמא, אין עילה למתן רשות ערעור, והבקשה נדחית.

16. בהתחשב בכך שמדובר בבקשת סרק, שהטענות העולות בה הוכרעו בבקשת רשות ערעור קודמת שנדחתה - תשלם המבקשת למשיבה הוצאות בסך 2,500 ₪.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.